

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2015*

Valtiontuki — Sahan perustamista Hessenin osavaltioon koskevat valtion toimenpiteet —
Kumoamiskanne — Kantelijoille osoitettu kirje — Toimi, joka ei ole kannekelpoinen —
Tutkimatta jättäminen — Päätös, jossa todetaan, ettei kyseessä ole valtiontuki —
Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättäminen — Vakavat vaikeudet — Julkisten takausten
tukiosuuden laskeminen — Komission tiedonanto takausten muodossa annetuista valtiontuista —
Vaikeuksissa oleva yritys — Julkisen maa-alueen myynti — Puolustautumisoikeudet —
Perusteluvollisuus

Asiassa T-89/09,

Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, kotipaikka Creuzburg (Saksa), edustajanaan aluksi asianajaja
J. Heithecker ja asianajaja F. von Alemann, sittemmin J. Heithecker,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään F. Erlbacher ja C. Urraca Caviedes,

vastaajana,

jota tukee

Land Hessen (Saksa), edustajinaan asianajaja U. Soltész, ja asianajaja P. Melcher,

väliintulijana,

jossa on kyse yhtäältä valtiontuesta N 512/2007 – Saksa, Abalon Hardwood Hessen GmbH, 21.10.2008
tehtyä komission päätöstä K (2008) 6017 lopullinen koskevasta kumoamisvaatimuksesta ja toisaalta
valtiontukimenettelyä CP 195/2007 – Abalon Hardwood Hessen GmbH, koskevaan 15.12.2008
päivätyyn komission kirjeeseen D/55056 väitetysti sisältynyttä päätöstä koskevasta
kumoamisvaatimuksesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit I. Pelikánová ja E. Buttigieg
(esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies K. Andová,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.3.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion¹ – –

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

- 21 Kantaja on nostanut nyt käsiteltävänä olevan kanteen 25.2.2009 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 22 Land Hessen toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 11.6.2009 asiakirjan, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.
- 23 Land Hessenin väliintulohakemus hyväksyttiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 22.9.2009 antamalla määräyksellä.
- 24 Land Hessen jätti väliintulokirjelmänsä 3.12.2009. Kantaja esitti huomautuksensa tästä kirjelmästä 22.1.2010 ja komissio 21.2.2010, kumpikin asetetussa määräajassa.
- 25 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari siirrettiin ensimmäiseen jaostoon, joten esillä oleva asia annettiin tämän jaoston käsiteltäväksi.
- 26 Unionin yleinen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja pyysi työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimenpiteinä asianosaisia vastaamaan tiettyihin kirjallisiin kysymyksiin ja esittämään tiettyjä asiakirjoja. Asianosaiset vastasivat näihin pyyntöihin asetetussa määräajassa.
- 27 Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamat vastaukset kuultiin 18.3.2014 pidetyssä istunnossa.
- 28 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa 21.10.2008 tehdyn päätöksen
 - kumoaa menettelystä CP 195/2007 15.12.2008 tehdyn komission päätöksen
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 29 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää kanteen osittain tutkimatta ja hylkää sen osittain perusteettomana
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 30 Väliintulija vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, väliintulijan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien

1 — Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

--

Oikeudellinen arviointi --

B– Asiakysymys --

2. *Kanneperusteet, joiden tarkoituksena on osoittaa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevan velvollisuuden laiminlyönti*

a) Ilmoitettujen tukien arvioimiseksi ratkaisevan päivän määrittelyä koskevan ensimmäisen ja kolmannen kanneperusteen yhteydessä esitetyt väitteet --

Ensimmäinen osa, joka koskee sovellettavan oikeuden määrittelyssä tapahtunutta virhettä --

– Investointituki

- 64 On todettava, että kuten erityisesti riidanalaisen päätöksen 12 ja 46 perustelukappaleesta sekä 59 perustelukappaleen a alakohdasta ilmenee, komissio katsoi, että investointituki oli myönnetty joulukuussa 2006, ja sen mukaan se oli järjestelmän N 642/2002 perusteella toteutettu yksittäinen toimenpide. Komissio päätteli näin ollen riidanalaisessa päätöksessä, että investointituki oli asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua voimassa olevaa tukea.
- 65 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että sen jälkeen kun yleinen tukijärjestelmä on hyväksytty, yksittäisistä täytäntöönpanotoimenpiteistä ei tarvitse ilmoittaa komissiolle, ellei komissio ole hyväksymispäätöksessä toisin ilmoittanut. Koska yksittäiset tuet ovat pelkkiä yleisen tukijärjestelmän yksittäisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä, komission olisi niitä tutkiessaan otettava huomioon samat seikat, joita se on soveltanut yleisen tukijärjestelmän tutkinnan yhteydessä. Yksittäisiä tukia ei näin ollen ole tarpeen saattaa komission tutkittaviksi (5.10.1994 annettu tuomio Italia v. komissio, C-47/91, Kok., EU:C:1994:358, 21 kohta; 24.9.2008 annettu tuomio Kahla/Thüringen Porzellan v. komissio, T-20/03, Kok., EU:T:2008:395, 92 kohta).
- 66 Oikeuskäytännössä on myös todettu, että kun komission käsiteltävänä on yksittäinen tuki, jonka väitetään olevan myönnetty aiemmin hyväksytyn järjestelmän mukaisesti, se ei voi heti tarkastella sitä suoraan perussopimuksen kannalta. Sen on ensin, ennen menettelyn aloittamista, rajoituttava tarkastamaan, kuuluuko tuki yleiseen järjestelmään ja täyttääkö se kyseistä järjestelmää koskevassa hyväksymispäätöksessä määrätyt edellytykset. Muuten komissio voisi kunkin yksittäisen tuen tutkinnan yhteydessä palata tekemäänsä tukijärjestelmää koskevaan hyväksymispäätökseen, joka on jo edellyttänyt tarkastelua perustamissopimuksen 87 artiklan kannalta. Tällöin luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita loukattaisiin sekä jäsenvaltioiden että taloudellisten toimijoiden kannalta, koska komissio voisi koska tahansa asettaa kyseenalaisiksi kaikin tavoin tukijärjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen mukaiset yksittäiset tuet (edellä 65 kohdassa annettu tuomio Italia v. komissio, EU:C:1994:358, 24 kohta ja 10.5.2005 annettu tuomio Italia v. komissio, C-400/99, Kok., EU:C:2005:275, 57 kohta).
- 67 Jos komissio tällaisen rajoitetun tutkinnan seurauksena toteaa yksittäisen tuen tukijärjestelmää koskevan hyväksymispäätöksensä mukaiseksi, kyseinen tuki on katsottava hyväksytyksi ja siten voimassaolevaksi tueksi. Jos komissio sen sijaan toteaa, ettei sen tekemä tukijärjestelmää koskeva hyväksymispäätös kata yksittäistä tukea, tukea on pidettävä uutena tukena (edellä 65 kohdassa mainittu tuomio Italia v. komissio, EU:C:1994:358, 25 ja 26 kohta ja edellä 66 kohdassa mainittu tuomio Italia v. komissio, EU:C:2005:275, 57 kohta).

- 68 Nyt käsiteltävässä tapauksessa komissio käsittelee yksittäistä tukea eli riidanalaista investointitukea, jonka Saksan viranomaiset väittivät perustuvan komission hyväksymään järjestelmään N 642/2002. Edellä mainittujen periaatteiden mukaisesti komission on näin täytynyt tutkia, kattoiko kyseinen järjestelmä tämän toimenpiteen ja jos kattoi, täyttikö se järjestelmän hyväksymispäätöksessä vahvistetut edellytykset. Komissio päätteli riidanalaisessa päätöksessä näin olleen (riidanalaisen päätöksen 44–46 perustelukappale).
- 69 Koska komissio suoritti nyt käsiteltävässä tapauksessa edellä 66 ja 67 kohdassa mainittujen periaatteiden mukaisen tarkastuksen, joka muodostui sen tarkastamisesta, onko ilmoitettu tukitoimenpide yhdenmukainen järjestelmän N 642/2002 kanssa, se otti perustellusti huomioon tämän tuen myöntämispäivän. Koska edellä 65 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön mukaisesti tähän toimenpiteeseen ei sovellettu ilmoitusvelvollisuutta eikä komission pitänyt periaatteessa tutkia sitä (ellei näin ole kantajan kantelun johdosta ja sen johdosta, että Saksan liittotasavalta ilmoitti myöhemmin tämän toimenpiteen), se, että tätä toimenpidettä tutkittaisiin heti alkuun riidanalaisen päätöksen tekopäivänä sovellettavan oikeudellisen järjestelmän valossa, loukkaisi luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita, koska komissio saattaisi milloin tahansa kyseenalaistaa tämän järjestelmän N 642/2002 hyväksymispäätöksen mukaisen toimenpiteen päätöksensä tekopäivänä sovellettavan oikeudellisen järjestelmän perusteella.
- 70 Kantaja väitettä siitä, että jos tuen myöntämishetki katsotaan hetkeksi, joka määrittää sovellettavan oikeuden, jäsenvaltiot voivat ilmoittamalla tuen sen myöntämisen jälkeen ”oikeusvarmuuden” tarkoituksia varten määrittää lähtökohtaisesti ajallisesti sovellettavan oikeuden sisällön, ei voida hyväksyä. Toimenpiteen ilmoittaminen ei määritä tähän toimenpiteeseen ajallisesti sovellettavaa oikeudellista järjestelmää, vaan sen määrittää toimenpiteen luonne voimassaolevana tukena, johon ei periaatteessa sovelleta ilmoitusvelvollisuutta, tai uutena tukena, johon sovelletaan EY 88 artiklan 3 kohdan mukaan ilmoitusvelvollisuutta ja täytäntöönpanokieltoa. Ilmoittaminen on ainoastaan menettelyllinen velvollisuus, jonka tarkoituksena on mahdollistaa se, että komissio voi tarkistaa kyseessä olevan toimenpiteen, eikä sillä ole oikeutta luovaa vaikutusta (ks. vastaavasti 11.12.2008 annettu tuomio komissio v. Freistaat Sachsen, C-334/07 P, Kok., EU:C:2008:709, 52 kohta).
- 71 Lopuksi on huomattava, että edellä 70 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Freistaat Sachsen (EU:C:2008:709), johon kantaja vetoaa, ei tue sen väitettä, joka koskee sen ajanjakson määrittämistä, joka komission pitäisi ottaa huomioon investointituen arvioimiseksi. Tähän tuomioon johtaneessa asiassa komission täytyi tutkia Saksan liittotasavallan ilmoittama uusi tukihanke, kun taas nyt käsiteltävässä tapauksessa kyseessä on sellaisen tukitoimenpiteen tutkiminen, jonka väitetään olevan voimassaolevaa tukea.
- 72 Näin ollen osoittautuu, että valvonta, joka komission täytyi suorittaa asiassa, joka johti edellä 70 kohdassa mainittuun tuomioon komissio v. Freistaat Sachsen (EU:C:2008:709), oli erilainen kuin joka sen täytyi suorittaa nyt käsiteltävässä tapauksessa, koska näissä asioissa kyseessä olevat toimenpiteet ovat luonteeltaan erilaisia. Näin ollen yhteisöjen tuomioistuimen edellä 70 kohdassa mainitun tuomion komissio v. Freistaat Sachsen (EU:C:2008:709) 50 kohdassa esittämä toteamus ei ole nyt käsiteltävässä tapauksessa merkityksellinen.
- 73 Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että komissio on oikein sijoittanut arviointinsa investointituen myöntämispäivään ja ettei tämän ongelmakentän osalta kyseessä olleet vakavat vaikeudet.

--

c) Julkisen takauksen luokittelua vähämerkityksiseksi tueksi koskevan kolmannen ja seitsemännen kanneperusteen yhteydessä esitetyt väitteet – –

- 149 On tutkittava, voiko komissio alustavan tutkintavaiheen päättyessä ja EY 88 artiklan 2 kohdassa määrättyä muodollista tutkintamenettelyä aloittamatta hyväksyä sen, että Saksan viranomaiset käyttivät takauksen kohteena olevan määrän 0,5 %:n kiinteää osuutta määrittääkseen riidanalaisen takausten tukiosuuden. Tämä edellä mainitun osuuden hyväksyminen oli keskeistä riidanalaisen päätöksen rakenteessa, koska mainitun osuuden soveltamisen perusteella riidanalaiset takaukset luokiteltiin vähämerkityksiseksi tueksi.
- 150 Unionin yleisen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan luonteesta on muistutettava yhtäältä, että unionin tuomioistuinten täytyy periaatteessa ja sekä niiden ratkaistavana olevan riidan konkreettisten tekijöiden että komission esittämien arviointien teknisen tai monimutkaisen luonteen perusteella suorittaa kokonaisvalvonta sen kysymyksen osalta, kuuluko toimenpide EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan (ks. edellä 47 kohta), ja toisaalta, että unionin yleisen tuomioistuimen suorittama vakavien vaikeuksien olemassaoloa koskeva laillisuusvalvonta menee pidemmälle kuin luonteeltaan ilmeisen arviointivirheen etsiminen (ks. edellä 49 kohta).
- 151 On todettava myös, että kun komissio antaa käytännesääntöjä ja ne julkaisemalla ilmoittaa, että se soveltaa niitä tuosta hetkestä lähtien niissä tarkoitettuihin tilanteisiin, se rajoittaa oman harkintavaltansa käyttämistä eikä se voi poiketa näistä säännöistä sillä uhalla, että sen mahdollisesti katsottaisiin loukanneen yleisiä oikeusperiaatteita, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta tai luottamuksensuojan periaatetta, ellei se anna näitä samoja periaatteita koskevia syitä sille, että se poikkeaa omista säännöistään (ks. vastaavasti 28.6.2005 annettu tuomio Dansk Rørindustri ym. v. komissio, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, Kok., EU:C:2005:408, 211 kohta ja 11.9.2008 annettu tuomio Saksa ym. v. Kronofrance, C-75/05 P ja C-80/05 P, Kok., EU:C:2008:482, 60 kohta).
- 152 Valtiontukien erityisalalla oikeuskäytännössä on jo ollut tilaisuus korostaa, että komissio voi ottaa harkintavaltansa käyttämisessä avukseen suuntaviivoja ja että niihin sisältyvät ohjeelliset säännöt ovat toimielintä sitovia, kunhan ne eivät poikkea perustamissopimuksen määräyksistä (ks. 13.6.2002 annettu tuomio Alankomaat v. komissio, C-382/99, Kok., EU:C:2002:363, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 153 Nyt käsiteltävässä tapauksessa asiakirja-aineistosta ilmenee, että kummatkin riidanalaiset takaukset on myönnetty teollisuusalaa koskevien takausten myöntämisestä annettujen Hessenin osavaltion suuntaviivojen perusteella. Näissä suuntaviivoissa määrätään nimenomaisesti, että Hessenin viranomaisten sellaisille yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa, myöntämien takausten tukiosuus on 0,5 % takauksen kohteena olevasta määrästä ja että näin ollen takaukset, jotka myönnetään tällaisille yrityksille ja jotka koskevat enintään 20 000 000 euron suuruista määrää, ovat vähämerkityksisiä tukia, joihin sovelletaan asetusta N:o 69/2001.
- 154 On selvää, että riidanalaiset takaukset eivät kuulu komission hyväksymään tukijärjestelmään, koska niiden myöntämispäivänä (joulukuu 2006) edellä mainittuja Hessenin osavaltion suuntaviivoja ei ollut ilmoitettu komissiolle eikä niiden hyväksymisestä ollut näin ollen tehty päätöstä.
- 155 Koska riidanalaiset takaukset eivät kuulu hyväksytyyn tukijärjestelmään, niin on tutkittava EY 87 artiklan 1 kohdan valossa (ks. vastaavasti edellä 65 kohdassa mainittu tuomio Kahla/Thüringen Porzellan v. komissio, EU:T:2008:395, 93 ja 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

– –

157 Koska julkiset takaukset kuuluvat tukilajeihin, jotka on myönnetty muussa muodossa kuin avustuksena, näiden takausten sisältämä tukiosuus on laskettava asetuksen N:o 69/2001 2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla. Tämän tukiosuuden määrä määrittää sen, sovelletaanko näihin takauksiin niiden myöntämishetkellä sovellettavaa de minimis -sääntöä. Asetus N:o 69/2001 ei sisällä täsmennyksiä tämän tukiosuuden laskemistavasta.

158 Komissio on kuitenkin täsmentänyt takauksen tukiosuuden laskemista koskevaa käytäntöään EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina annettussa tiedonannossa (EYVL 2000, C 71, s. 14; jäljempänä takauksista annettu vuoden 2000 tiedonanto).

--

167 Edellä 151 ja 152 kohdassa mainittujen periaatteiden perusteella takauksista annettu vuoden 2000 tiedonanto kuului oikeudellisiin puitteisiin, joiden valossa komission oli arvioitava riidanalaisia takauksia käsiteltävässä tapauksessa. Näin on varsinkin siksi, että komissio korostaa tämän tiedonannon 1.4 kohdassa, että sen tavoitteena on antaa jäsenvaltioille yksityiskohtaisempaa selvitystä periaatteista, joita komissio noudattaa tulkittessaan EY 87 ja EY 88 artiklaa ja niiden soveltamista julkisiin takauksiin varmistaakseen siten, että sen päätökset ovat ennakoitavia ja kaikkia osapuolia kohdellaan tasapuolisesti.

168 On kuitenkin huomattava, että kuten riidanalaisen päätöksen 14 ja 47 perustelukappaleesta sekä komission istunnossa esittämistä selvennyksistä ilmenee, se ei ole soveltanut takauksista annettua vuoden 2000 tiedonantoa nyt käsiteltävässä tapauksessa. Komissio onkin väittänyt istunnossa, että tätä tiedonantoa sovellettiin, kun kyseessä oleva tuki ylitti vähämerkityksisen tuen kynnyksen, jolloin siitä tuli tukea, jota koskee ilmoittamisvelvollisuus. Komission mukaan nyt käsiteltävässä tapauksessa riidanalaiset takaukset kuuluivat asetuksella N:o 69/2001 käyttöön otettuun vähämerkityksisten tukien järjestelmään, eikä niitä koskenut ilmoittamisvelvollisuus eikä niitä tutkittu edellä tarkoitetun tiedonannon valossa.

169 Tämä komission analyysi on kehäpäätelmä ja näin ollen virheellinen. Päätelmä, jonka mukaan nyt käsiteltävässä tapauksessa kyseessä olevat riidanalaiset takaukset kuuluvat vähämerkityksisten tukien järjestelmään, edellyttää aluksi sen tutkimista, onko 0,5 %:n osuuden käyttäminen lainmukaista nyt käsiteltävässä tapauksessa, koska mainitun osuuden soveltamisen perusteella on päätelty, että mainittujen takausten tukiosuus alittaa de minimis -kynnyksen. Kuten on jo todettu, edellä mainitun osuuden käyttämisen lainmukaisuutta on tutkittava takauksista annetun vuoden 2000 tiedonannon valossa; se sisältää täsmennyksiä julkisten takausten tukiosuuden laskemisesta. Komissio ei kuitenkaan ole tutkinut tätä.

170 On huomattava lisäksi, ettei komissiolla ollut perustetta vedota nyt käsiteltävässä tapauksessa käytäntöönsä, joka muodostuu 0,5 %:n osuuden soveltamisesta Saksan viranomaisten sellaisille yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa, myöntämien takausten tukiosuuden laskemisessa (ks. edellä 148 kohta).

--

173 Näistä tiedoista ilmenee, että käytäntö, johon komissio vetoaa, on syntynyt takauksista annettua vuoden 2000 tiedonantoa aikaisemmin voimassaolevien tukien pysyvää valvontaa koskevan erityisen menettelyn puitteissa. Lisäksi tämä menettely ei koskaan ole koskenut takauksista annettuja Hessenin osavaltion suuntaviivoja.

174 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että komission hyväksyntä 0,5 %:n osuuden käyttämisestä koskevalle käytännölle oli, kuten 11.11.1998 päiväystä kirjeestä ilmenee (ks. edellä 172 kohta), luonteeltaan tilapäinen ja että tilannetta oli tarkoitus tarkastella uudelleen sen jälkeen, kun on yhtäältä

muutettu valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen annettuja suuntaviivoja ja toisaalta edellä mainitun kirjeen sanamuodon mukaisesti ”määritelty täsmällisemmin tukien intensiteetti lisätutkimusten perusteella”.

175 Tästä seuraa, ettei 0,5 %:n osuuden käyttämisen hyväksymisen tavoitteena eikä vaikutuksena edellä mainitussa asiayhteydessä ollut komission arvioinnin rajoittaminen nyt käsiteltävässä tapauksessa kyseessä olevien kaltaisten sellaisten julkisten takausten osalta, jotka on myönnetty takauksista annetun vuoden 2000 tiedonannon jälkeen ja jotka eivät kuulu jo hyväksytyihin järjestelmiin. Kuten jo on todettu, takauksista annettu vuoden 2000 tiedonanto kuului sitä vastoin vuodesta 2000 lähtien niihin oikeudellisiin puitteisiin, joiden valossa komission täytyi arvioida takauksia, jotka eivät kuuluneet hyväksytyihin järjestelmiin, kuten nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa.

--

178 10.12.2008 annettu tuomio Kronoply ja Kronotex v. komissio (T-388/02, EU:T:2008:556), johon komissio on vedonnut unionin yleisessä tuomioistuimessa, ei myöskään horjuta edellä mainittuja päätelmiä. Mainitun tuomion 145 kohdassa vain esitetään edellä 171 ja 172 kohdassa esitetyt toteamukset eli yhtäältä se, että Saksan viranomaiset käyttivät 0,5 %:n osuutta komission hyväksymän tukijärjestelmän N297/91 yhteydessä (sellaisena kuin se on muutettuna voimassa olevien tukien tutkimismenettelyssä E 24/95), ja toisaalta se, että tästä lähtien Saksan viranomaiset ovat soveltaneet mainittua osuutta kaikkien myönnettyjen takausten suhteen. Unionin yleinen tuomioistuin ei koskaan ole lausunut siitä, onko kyseisen osuuden käyttäminen laillista nyt käsiteltävän tapauksen kaltaisessa asiayhteydessä, jossa riidanalaiset takaukset eivät kuulu hyväksytyyn tukijärjestelmään ja niitä on siten arvioitava EY 87 artiklan 1 kohdan ja takauksista annetun vuoden 2000 tiedonannon valossa.

--

186 Edellä esitettyjen päätelmien perusteella on katsottava, että nyt käsiteltävässä tapauksessa se, ettei komissio ole tutkinut takauksen kohteena olevan määrän osalta 0,5 %:n osuuden käyttämisen lainmukaisuutta määrittääkseen riidanalaisen takausten tukiosuuden takauksista annetun vuoden 2000 tiedonannon valossa, viittaa siihen, että on olemassa vakavia vaikeuksia, jotka koskevat sitä kysymystä, voitiinko riidanalaiset takaukset luokitella vähämerkityksisiksi tuiksi. Tällaisten vaikeuksien olemassaolon perusteella komission olisi pitänyt aloittaa muodollinen tutkintamenettely. Kolmas kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä riidanalaisia julkisia takauksia koskevin osin

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Valtiontuesta N 512/2007 – Saksa, Abalon Hardwood Hessen GmbH, 21.10.2008 tehty komission päätös K (2008) 6017 lopullinen kumotaan siltä osin kuin siinä katsotaan, etteivät Land Hessenin myöntämät julkiset takaukset ole EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.**
- 2) **Kanne hylätään muilta osin.**
- 3) **Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG vastaa neljästä viidesosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan neljä viidesosaa Euroopan komission ja neljä viidesosaa Land Hessenin oikeudenkäyntikuluista.**
- 4) **Komissio vastaa viidesosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan viidesosa Pollmeier Massivholzin oikeudenkäyntikuluista.**

5) Land Hessen vastaa viidesosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä maaliskuuta 2015.

Allekirjoitukset